

СОЦІАЛІЗАЦІЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Молодший шкільний вік є періодом позитивних змін і перетворень у всіх сферах психічного розвитку. Процес соціалізації в цей час відбувається на основі інтенсивного розвитку і збагачення суспільної природи дитини. Тому дуже важливий рівень досягнень, здійснених кожною дитиною на даному віковому етапі. Чим більше позитивних надбань буде в учня, тим легше йому буде адаптуватися в сучасному світі. Становлення особистості істотно залежить від усієї сукупності умов, характерних для певної соціально-економічної ситуації і тому процес виховання та навчання передбачає соціалізацію особистості школяра.

Соціалізація – це процес становлення особистості. У процесі такого становлення відбувається засвоєння індивідом мови, соціальних цінностей і досвіду (норм, установок, зразків поведінки), культури, властивих даному суспільству, соціальної спільності, груп, і відтворення ним соціальних зв'язків і соціального досвіду [3]. Соціалізація розглядається і як процес і як результат. Сутність соціалізації полягає в тому, що в процесі її людина формується як член того суспільства, до якого він належить.

Сучасна школа є одним з основних агентів соціалізації. Вона являє собою модель нашого суспільства, саме тут відбувається засвоєння основних соціальних цінностей, норм, зразків поведінки в групі (класі). У той же час на певному етапі навчання саме фактор соціалізації починає чинити значний вплив на успішність навчання дитини [1].

Основними завданнями педагога в системі педагогічної соціалізації молодших школярів можуть виступати наступні моменти:

1. Акцентування проблем соціалізації – індивідуалізації молодшого школяра з виховної роботи всіх учасників педагогічного процесу.
2. Ознайомлення педагогічного колективу школи, батьків учнів з можливостями нових освітніх технологій, зокрема педагогічної підтримки.
3. Підвищення рівня соціально-педагогічної, соціально-психологічної і правової грамотності батьків.
4. Надання освітньої допомоги батькам, які мають ті чи інші труднощі у взаємодії з дітьми, педагогами; а також проведення пропедевтичної роботи в цьому напрямку.
5. Побудова ефективної взаємодії між учасниками педагогічного процесу з метою вироблення єдиного підходу у взаємовідносинах з учнями, єдиних вимог до результатів педагогічної діяльності [2].

На перших порах учні початкової школи добре навчаються. Велику роль відіграє і особистий мотив: бажання отримати хорошу оцінку, схвалення вчителів і батьків. Молодші школярі відчують почуття гордості, особливий підйом сил, коли вчитель хвалить їх.

Великий виховний вплив учителя на молодших пов'язаний з тим, що вчитель з самого початку перебування дітей у школі стає для них авторитетом. Авторитет учителя – найважливіша передумова для навчання і виховання в початкових класах. Навчальна діяльність у початкових класах стимулює, перш за все, розвиток психічних процесів безпосереднього пізнання навколишнього світу – відчуттів і сприйняття. Молодший школяр з живою цікавістю сприймає навколишнє середовище, яке з кожним днем розкриває перед ним усе нові і нові сторони.

Кожна дитина бажає в майбутньому досягти соціального успіху. Однак, аналізуючи шкільну статистику, ми бачимо, що далеко не у всіх сьгоднішніх школярів достатній рівень самостійності, слабо розвинені вміння аналізувати і оцінювати свою діяльність, свої вчинки.

Щоб виправити ситуацію, необхідно, вже починаючи з початкової школи, будувати роботу з адаптації та соціалізації особистості.

Таким чином, соціалізація молодших школярів засобами педагогіки сприяє сприятливій адаптації, щодо швидкого встановлення контактів, оптимістичному сприйняттю людей, знімає соціальну тривожність, підвищує статус дитини в суспільстві, забезпечує більш високі результати в будь-якому виді діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бібік Н. М. Структура і зміст соціальної компетентності // Формування предметних компетентностей в учнів початкової школи: монографія. К. Педагогічна думка, 2014. С. 50 – 64
2. Зозуляк-Случик Р. В. Основи соціалізації особистості : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Р. В. Зозуляк-Случик. – Івано-Франківськ : НАІР, 2015. – 218 с.
3. Токарева Л. Соціалізація і розвиток обдарованого молодшого учня / Л.Токарева // Соціальна психологія. – 2006. – № 1 (15). – С. 94–102.

Гуд А. О., студентка 5 курсу;

Науковий керівник:

к. пед. н., доцент **Тепла О. М.**

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Одним з актуальних питань сучасної методики навчання іноземних мов є навчання в ігровій формі. Гру як феноменальне явище найбільш детально розглядають в таких галузях знання, як психологія й філософія. У педагогіці й методиці навчання іноземних мов більше уваги приділяють іграм школярів молодшого віку. Ретельно спланована і добре проведена гра сприяє формуванню відповідних умінь і навичок, активізації пізнавальної діяльності.

На думку педагогів «гра — вид діяльності в умовах ситуацій, спрямованих на відтворення та засвоєння суспільного досвіду, в якому складається й удосконалюється самоврядування поведінкою» [3, с. 127]. У Новому словнику методичних термінів і понять гру на заняттях з мови визначено як «форму діяльності в умовах ситуацій, що спеціально створюються з метою закріплення й активізації навчального матеріалу в різних ситуаціях спілкування» [1, с. 74].

Технологія ігрового навчання – це така організація навчального процесу, під час якої учні залучені до навчальної гри (ігрове моделювання явищ, «проживання» ситуації). Цікавість світу гри позитивно впливає на монотонну діяльність запам'ятовування, повторення, закріплення або засвоєння інформації, а емоційність ігрового дійства активізує всі психічні процеси й функції учня. Іншою позитивним аспектом гри є те, що вона сприяє використанню знань у новій ситуації, отже, засвоєний матеріал проходить через своєрідну практику, вносить різноманітність та інтерес до навчального процесу. На відміну від ігор взагалі, педагогічна гра має низку особливостей: наявність уявної ситуації і пов'язаних з нею таких компонентів, як ролі, ігрові предмети тощо; усвідомлення учнями ігрового результату; усвідомлення учнями правила гри; можливість вибору конкретної дії у грі для кожного учня, що забезпечить індивідуальну активність у колективній формі гри [2].

Отже, використовуючи різноманітні ігрові форми діяльності на занятті з іноземної мови, вчитель досягає основної мети навчання – стимулювання в учнях бажання вивчати іноземну мову й використовувати її у різних комунікативних ситуаціях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ



МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>